

Genade

Misschien kijk je direct op, als iemand het woord ‘genade’ gebruikt. “Genade ...? Daar zul je mij nooit om horen vragen; ik wil geen gunst van iemand.” Wellicht denk je gelijk aan een schoolplein.... Daar wordt immers nog weleens een robbertje gevochten? Zie je ‘t vóór je, zo’n ventje dat dan bovenop je zit en met zijn knieën je spierballen rolt....? Je kunt niet onder hem uit komen; het enige om van die vernederende situatie af te komen, is: *genade* zeggen. Dan heeft hij zijn zin en ja, jij voelt je beroerd.

Als je een woord hoort of leest, komen er allerlei gedachten bij je op. Wat wij echter willen, is, dat in ons hart gaat klinken, wat er *in de bijbel* staat als we een woord horen of lezen; en niet wat er bij jou en mij *aan gedachten* naar boven komt. Dus in deze ‘reisbestemming’, wat er over *genade* gezegd wordt. Daar heb je Gods woord bij nodig.

Genade is iets wat je krijgt, terwijl je het niet verdiend hebt (Romeinen 3: 23-24). In de bijbel blijkt, dat je het niet kunt verdienen en dat ook niet hoeft (Romeinen 11: 6).

Genade is een woord, dat je vertelt wat er in Gods hart zit. Hij verlangt ernaar jou genade te schenken. Hij wil dat je weet, Wie Hij is, hoe Hij is, en wat Hij voor je gedaan heeft. Als je dat hoort, ga je anders denken.

“Ik doe wel mijn best, maar het gaat vaak zo fout.” Paulus weet daar alles van. Lees maar eens in Romeinen 7: 19-21. Gelukkig gaat het echter niet om *wat ik doe*, maar om *wat Hij deed*. Daarom zegt Paulus in vers 25: ‘*Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here.*’ Weet je welke woorden hier in de grondtekst nog voor staan en die in de NBG-vertaling niet mee vertaald zijn? ‘*Genade doet het!*’ Daar word je blij van. Maar ... er is meer! Wij zullen daarvoor verder kijken op Spoor 1.

Spoor 1

‘*Genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus.*’

Zo begint Paulus zijn brieven. Genade en vrede! Daarmee is alles gezegd! *Genade* is iets wat een mens niet kan verdienen; *vrede* is hoe God naar je kijkt.

Genade komt van het Griekse woord *charis* en dat betekent: *vreugde*; *wat vreugde veroorzaakt*.

Gelovigen hebben genade wel eens zo omschreven:

- Genade is het verlangen in het hart van God om zijn vreugde met je te delen;
- Genade is God, Die zijn schepselen – jou dus – zegenen wil.

De mooiste definitie vind ik:

- Genade is *Gods liefde in actie!* En die liefde laat zich niet afschrikken door wat een mens allemaal gedaan kan hebben!

God schenkt ons, schenkt jou en mij, genade. Hij geeft ons ruimte om te leven. Waarom? Omdat onze Heer Jezus Christus het voor jou en mij verdiende. Dat wil zeggen, dat je het cadeau krijgt. Dat betekent niet alleen, dat je er blij van wordt, maar ook dat je God ervoor gaat danken. Dus: *charis* veroorzaakt niet alleen vreugde, maar ook *dankbaarheid*.

Een goed voorbeeld van een mens die ging beseffen wat genade in zijn leven uitwerkte, is Paulus. In de brief aan de Galaten (1: 13-15) schrijft hij erover. Hij had gelovigen achtervolgd, de gemeente Gods proberen uit te roeien. Maar op weg naar Damascus – om ook de gelovigen daar flink aan te pakken – werd hij door Christus gegrepen. In plaats van zijn verdiende loon schonk God hem genade.

Paulus noemt dat *door Zijn genade geroepen*. (Galaten 1: 15) Terwijl hij in onze ogen iets heel anders verdiende, ontving hij wat hij niet had verdiend ... genade!

In de brief aan de Efeziërs (hoofdstuk 1: 5-8) zie je, hoe hij dat was gaan beseffen. Hij spreekt van *'de heerlijkheid van Zijn genade'* en van *'naar de rijkdom van Zijn genade'*.

In hoofdstuk 2:5 zegt hij het zo: *'in genade zijn jullie geredden'*. (In de NBG-vertaling staat *behouden*. *Geredden* is de letterlijke vertaling van het Griekse woord).

Even dit: in de bijbel die je gebruikt, staat *door* genade. Maar het gaat niet over iets waardoor je redding ontving. Het middel om jou te redden is de Heer Jezus Christus! Je kunt jezelf niet redden. Je hoeft ook niets te doen om in aanmerking

of zo te komen om gered te worden – *in* genade ben je gered. God zet je *in* de ruimte van Zijn genade en liefde en je bent *gered*. Het gaat om wat God deed en niet om wat anderen ons menen te moeten opleggen.

Je weet uit reisbestemming *Schriftindeling*, dat jij altijd bij *Paulus* te rade moet gaan. Nu dus om te horen, wat het *evangelie van genade en verzoening* inhoudt.

God schenkt je genade, Hij is met je verzoend. Je hoeft er niets voor terug te doen. Wat *er wel* gebeurt, is, dat je van hem wilt zijn in je leven, in heel je leven!

Weet je wat dat voor gevolg heeft? Ja, vreugde! Een cadeau van God, om uit te pakken en blij mee te zijn. Trouwens, lees uit hoofdstuk 2 ook de verzen 4-9. Daar word je blij van, daar ga je God voor danken!

Zeg je: ik wil meer weten? Fijn, kijk dan op Spoor 2.

Spoor 2

Genade is niet alleen iets waar je blij en dankbaar van wordt, maar ook iets wat je gaat doen. Ik bedoel dit: zoals God jou genade be-toont, mag *jij* dat een *ander* schenken!

Nee, ik zeg niet, dat het gemakkelijk is. Dat wist Paulus ook. Daarom schrijft hij aan de gemeente in Efeze (hoofdstuk 4: 32 – weer letterlijker vertaald): *‘Wordt echter naar elkaar mild, innerlijk welwillend, elkaar genade schenkend, zoals ook God in Christus jullie genade schenkt.’*

Er staat *‘elkaar genade schenkend.’* Dat is heel wat meer dan elkaar *vergeven*. Vergeven is iets wat je doet, nadat er iets mis is gegaan. *Genade schenken* is de manier waarop je naar anderen kijkt. Jij geeft ruimte en laat je niet bepalen door wat een ander doet. Dus ook gelovigen, jij en ik, worden er telkens weer aan herinnerd: vergeet niet, dat je leeft van genade! Als je dat weet, ben je toch ook genadig naar een ander; en.... niet alleen naar gelovigen, ook naar niet-gelovigen.

Genade moet dus blijken! Een gelovige zou op moeten vallen door wat hij doet en zegt.

Gods woord is heel praktisch! Als je van Hem bent, laat je dat horen! Je spreekt ook anders. In Efeziërs 4: 29 (lett.) staat: *'Laat geen enkel bedorven woord uit jullie mond uitgaan, maar spreekt, indien er enig goed woord is voor de benodigde opbouw, opdat het genade geeft aan wie het horen.'*

Kolossenzen 4: 6 is ook duidelijk: *'Jullie woord zij altijd in genade, met zout gekruid, om te weten hoe jullie een ieder antwoorden moeten.'*

'Met zout gekruid' wil zeggen: je spreekt woorden die met zout zijn toebereid, op smaak gebracht.

Genade *voedt* ook *op*. Misschien lees je dit zinnetje en is je reactie: wat? Voedt op? Pak je bijbel en lees Titus 2: 11-12.

Zie je het? *'Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen (lett.: alle mensen ter redding), om ons op te voeden, (...).'*

Genade van God om alle mensen te redden: dat is Zijn doel. Maar: ik zou je meer vertellen over *'om op te voeden.'*

Daar gaan we dan! Redding en genade moet je niet van elkaar scheiden. Je gaat beseffen, dat genade niet iets is wat je verdient, maar wat je krijgt. Door opvoedende genade ga je waarderen wat God in je leven uitwerkt; je wordt er blij van! Het kan heel goed, dat zaken soms pijn doen. Je had het graag anders gezien in je leven. Misschien vraag je je wel eens af, waarom God je in je leven iets *niet* geeft. Als je met die vraag naar God gaat, laat Hij je zien, dat Hij je niet straft of iets dergelijks, maar Zijn weg met je gaat. Het is Zijn liefde, dat sommige zaken anders lopen dan jij dacht. Zoals ouders een kind iets ontzeggen, tegen hem zeggen dat zij iets niet willen en laten zien: het is niet om je te straffen, dat we je dit verbieden; wij houden juist heel veel van je. Daarom willen we je daar weg houden. Daar komen volgens ons alleen maar problemen van.

Zo werkt God ook in jouw en mijn leven *opvoedend*. Zijn liefde wil je juist erbij trekken, dicht bij Zijn hart en weg bij zaken die je ... vul maar in!

Kijk nog even op het zijspoor!

Zijspoor

Je bent bezig je te verdiepen in het woord van God. Dat is het beste dat je doen kunt. Je bent je a.h.w. aan het toerusten; je stopt in je 'rugzak' wat je op je levensreis bij je wilt hebben, wat je steeds weer wilt kunnen pakken. Dat wordt weleens 'geestelijk voedsel' genoemd.

Op de weg die God met je gaat, neem je kennis mee, namelijk: wie Hij is en hoe Hij handelt. Je wordt je steeds meer bewust, dat je niet zonder Hem kunt. Je merkt, dat de woorden van God die Hij Paulus liet opschrijven en die jij nu leest, je helpen om te leven tot Zijn eer; maar ook, dat ze nodig zijn in je leven te midden van anderen.

Waarschijnlijk heb je een lijstje van spullen die je mee wilt nemen. Stop jij er Gods woord in? Dat is echt onmisbaar! De woorden komen van Hem. Hij ademde die woorden a.h.w. *uit* en jij mag die *inademen*. Je hebt ze nodig. Ze zijn nuttig, ze leren je een hoop. Ze tonen aan hoe zaken zitten, laten zien wat werkelijk belangrijk is (Filippenzen 1: 9-11), wat goed en kwaad is (1 Tessalonicenzen 5:11-22), brengen je terecht, voeden je op in gerechtigheid (Romeinen 6: 12-23) en rusten je toe! Je krijgt je uitrusting voor onderweg mee. Je hebt ze dus steeds weer nodig.

Ten slotte

Genade komt van één kant: van boven naar beneden, van God... naar jou! Je kan zeggen: genade is Gods liefde voor zondaren. Alles wat Hij in Christus voor jou en mij doet en aan ons betoont, noemen wij genade.

Heb je Gods woord in je hart, dan zit er in je hart genade!

Genade, ik wil het nog eens tegen je zeggen: *genade is Gods liefde in actie* – voor jou, voor mij, voor andere gelovigen en uiteindelijk voor alle mensen.

Genade zij je en vrede van God, Die je vader is, en van je Heer, Jezus Christus. Meer heb je niet nodig!